

Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 90/435 jest bezwarunkowy i wystarczająco precyzyjny, aby można się było na niego powoływać przed sądami krajowymi.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords — Zjednoczone Królestwo) — Allianz SpA, dawniej Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA oraz Generali Assicurazioni Generali SpA przeciwko West Tankers Inc.

(Sprawa C-185/07) (¹)

([Uznawanie i wykonywanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Zakres stosowania — Właściwość sądu państwa członkowskiego w zakresie wydawania wobec strony zakazu wszczynania lub dalszego prowadzenia postępowania przed sądem innego państwa członkowskiego ze względu na niezgodność takiego postępowania z zapisem na sąd polubowny — Konwencja nowojorska])

(2009/C 82/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Allianz SpA, dawniej Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA oraz Generali Assicurazioni Generali SpA

Strona pozwana: West Tankers Inc.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Właściwość sądu państwa członkowskiego w zakresie nakazania stronie niewszczynania lub zakończenia postępowania sądowego w innym państwie członkowskim ze względu na niezgodność takiego postępowania z zapisem na sąd polubowny

Sentencja

Wydanie wobec danej osoby przez sąd państwa członkowskiego zakazu wszczynania i dalszego prowadzenia postępowania przed sądami innego państwa członkowskiego, z tego względu że takie postępowanie narusza

zapis na sąd polubowny, jest niezgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Rechtsanwalt Christopher Seagon jako syndyk w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki Frick Teppichboden Supermärkte GmbH przeciwko Deko Marty Belgium NV

(Sprawa C-339/07) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Postępowanie upadłościowe — Sąd właściwy)

(2009/C 82/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christopher Seagon jako syndyk w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Strona pozwana: Deko Marty Belgium NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) oraz art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, dla wydawania orzeczeń bezpośrednio na podstawie postępowania upadłościowego i ściśle związanych z takim postępowaniem — Powództwo (Insolvenzanfechtungsklage) o zwrot zapłaconej kwoty przez wierzyciela mającego statutową siedzibę w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium postępowanie upadłościowe zostało wszczęte, są właściwe do rozpoznania powództwa o unieważnienie czynności prawnej upadłego skierowanego przeciwko pozwanemu wierzycielowi mającemu statutową siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Niemcy) — Dietmar Klarenberg przeciwko Ferrotron Technologies GmbH

(Sprawa C-466/07) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/CE — Przejęcie przedsiębiorstwa — Ochrona praw pracowniczych — Pojęcie „przejęcia” — Umowne przeniesienie własności części zakładu na inne przedsiębiorstwo — Niezależność organizacyjna po przeniesieniu własności)

(2009/C 82/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dietmar Klarenberg

Strona pozwana: Ferrotron Technologies GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, str. 16) — Możliwość zastosowania dyrektywy 2001/23/WE do dokonanego na podstawie umowy przejęcia części zakładu przez inne przedsiębiorstwo, które włącza do swej struktury organizacyjnej przejmowaną część zakładu, przy jednoczesnym braku zachowania jej niezależności organizacyjnej — Pojęcie „przejęcia” w rozumieniu dyrektywy 2001/23/WE

Sentencja

Wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przy-

padku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, należy dokonywać w taki sposób, że może on być stosowany także w sytuacji, gdy część przejmowanego przedsiębiorstwa lub zakładu nie zachowuje niezależności organizacyjnej, pod warunkiem że funkcjonalne więzi pomiędzy poszczególnymi przejmowanymi czynnikami produkcji zostaną zachowane, co będzie pozwalało przejmującemu na ich wykorzystywanie do celu prowadzenia identycznej lub analogicznej działalności gospodarczej. Kwestia ta podlega ustaleniu przez sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 8 z dnia 8.12.2008 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-475/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/96/WE — Artykuł 21 ust. 5 akapit pierwszy — Moment, w którym podatek staje się wymagalny)

(2009/C 82/09)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Mölls oraz K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz oraz A. Rutkowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych celem zastosowania się do art. 21 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) — Moment wymagalności podatku od energii elektrycznej

Sentencja

1) Poprzez zaniechanie dostosowania do dnia 1 stycznia 2006 r. swojego systemu opodatkowania energii elektrycznej do wymogów art. 21 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zmienionej dyrektywą Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r., w zakresie określenia momentu, w którym podatek od energii elektrycznej staje się wymagalny, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.